

സന്തുലനം വെയ്ക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ആശിർവാദത്തിന്റെ നേട്ടം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ

ഇന്ന് പ്രേമസ്വരൂപരും ഓർമ്മയുടെ സ്വരൂപമായ കുട്ടികൾക്ക് പ്രേമത്തിന്റേയും ഓർമ്മയുടേയും റിട്ടേൺ നൽകുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രേമത്തിന്റെ സാഗരമായ ബാബ ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ സഭയിലേക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ ആത്മീയ സ്നേഹത്തിന്റെ സഭ ആത്മീയ സംബന്ധത്തിന്റെ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ സഭയാണ്, ഇത് മുഴുവൻ കല്പത്തിലും വെച്ച് ഇപ്പോൾ മാത്രമേ അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. കേവലം ഈ ഒരു ജന്മത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരിക്കലും ആത്മീയ അച്ഛന്റെ ആത്മീയ സ്നേഹം ലഭിക്കില്ല. ഈ ആത്മീയ സ്നേഹം ആത്മാക്കൾക്ക് സത്യമായ മാർഗ്ഗം നൽകുന്നു. സത്യമായ വഴി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. സത്യമായ സർവ്വ പ്രാപ്തികളും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ എപ്പോഴെങ്കിലും സങ്കല്പത്തിലെങ്കിലും വന്നിട്ടുണ്ടോ അതായത് ഈ സാകാര സൃഷ്ടിയിൽ ഈ ജന്മത്തിൽ ഇങ്ങനെ സഹജമായ വിധിയിലൂടെ ഇങ്ങനെ ആത്മാവിന്റേയും പരമാത്മാവിന്റേയും ആത്മീയ കൂടിക്കാഴ്ച സന്തുലനത്ത് ഉണ്ടാകുമോ? ഏതുപോലെയാണോ ബാബയെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ട് ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന വളരെ തേജസ്സാണ്. വലിയതിലും വലിയതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കുള്ള വിധി ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണെന്നും വളരെയധികം അഭ്യാസത്തിലൂടെയേ നടക്കുകയുള്ളൂ - ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് ചിന്തിച്ച് പ്രതീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ബാബ പ്രതീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ടവരെ പ്രതീക്ഷയുള്ളവരാക്കി മാറ്റി. ഹൃദയ നൈരാശ്യം സംഭവിച്ച കുട്ടികളെ ശക്തിശാലികളാക്കി മാറ്റി. എപ്പോൾ കാണും, ബാബ ഇപ്പോൾ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ അനുഭവം ചെയ്തിച്ചു. മുഴുവൻ സമ്പത്തിന്റെയും അധികാരിയാക്കി മാറ്റി. ഇപ്പോൾ അധികാരികളായ ആത്മാക്കൾ തന്റെ അധികാരത്തെ അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ! നല്ല രീതിയിൽ അറിഞ്ഞുവോ അതോ അറിയാനുള്ളോ?

ഇന്ന് ബാപാദാദ കുട്ടികളെ കണ്ട് ആത്മീയ സംഭാഷണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതായത് എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും നിശ്ചയവും എപ്പോഴും ഉണ്ട്, സ്നേഹവും ഉണ്ട്, ഓർമ്മയുടെ ലഹരിയും ഉണ്ട്, സേവനത്തിന്റെ ഉന്മേഷവും ഉണ്ട് ലക്ഷ്യവും ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ആരോട് വേണമെങ്കിലും നിങ്ങൾ എന്തായിത്തീരണമെന്ന് ചോദിക്കൂ? അപ്പോൾ എല്ലാവരും പറയും ലക്ഷ്മി നാരായണനാകും. രാമനും സീതയുമാകുമെന്ന് ആരും പറയാറില്ല. പതിനാറായിരത്തിന്റെ മാലയും ഹൃദയം കൊണ്ട് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. 108 ന്റെ മാലയിലെ മുത്താകണം. ഈ ഉന്മേഷം എല്ലാവരിലും ഉണ്ട്. സേവനത്തിലും പഠിപ്പിലും ഓരോരുത്തരും സ്വയത്തെ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ചെറുതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും സദാ ഏകരസ സ്ഥിതി, സദാ പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭൂതി, സദാ ഒന്നിൽ മാത്രം ലയിച്ചിരിക്കുകയാണ് ദേഹം അതോടൊപ്പം ദേഹത്തിന്റെ അല്പകാലത്തേക്കുള്ള നേട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് സദാ വേറിട്ടിരുന്ന് നശിച്ചുപോകുന്ന ചുറ്റുപാടുകൾ മറക്കുക ഇങ്ങനെ എപ്പോഴും ഈ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നതിൽ നമ്പർവാറാണ്. ഇത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? ബാപാദാ ഇതിന്റെ വിശേഷ കാരണം നോക്കുകയായിരുന്നു. എന്ത് കാരണം കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും? ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ കാരണമാണ് ഉള്ളത്.

എല്ലാം അറിയുന്നുണ്ട് അതോടൊപ്പം എല്ലാവർക്കും എല്ലാ നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ട്, വിധിയുടെ അനാദിതവും ഉണ്ട് സിദ്ധിയുടെ അനാദിതവും ഉണ്ട്. കർമ്മം അതോടൊപ്പം ഫലം രണ്ടിന്റേയും അനാദിതവും ഉണ്ട്. പക്ഷേ സദാ സന്തുലനമായി ജീവിക്കാൻ അറിയുന്നില്ല. ഈ സന്തുലനത്തിന്റെ ഈശ്വരീയ നിയമത്തെ സമയത്തിന് പാലിക്കാൻ അറിയുന്നില്ല. അതിനാൽ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ഓരോ കർമ്മത്തിലും ബാപാദാ അതോടൊപ്പം സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠരായ ആത്മാക്കളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ ആശിർവാദം പ്രാപ്തമാകില്ല. പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടി വരും. സഹജമായി സഹലത അനുഭവമാകില്ല. ഏതു കാര്യത്തിന്റെ സന്തുലനമാണ് മറക്കുന്നത്? ഒന്ന് ഓർമ്മയാണ് അതോടൊപ്പം സേവനവും. ഓർമ്മയിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുക ഇതാണ് ഓർമ്മയുടേയും സേവനത്തിന്റേയും സന്തുലനം. പക്ഷേ സേവനത്തിൽ കഴിഞ്ഞ് സമയമനുസരിച്ച് ഓർമ്മിക്കുക, സമയം കിട്ടി ഓർമ്മിച്ചു, ഇല്ലെങ്കിൽ സേവനത്തെത്തന്നെയാണ് ഓർമ്മ എന്നു കരുതുന്നത് ഇതിനെത്തന്നെയാണ് അസന്തുലനം എന്നു പറയുന്നത്. കേവലം സേവനം തന്നെ ഓർമ്മയാകണം അതോടൊപ്പം ഓർമ്മയിൽ തന്നെ സേവനവും നടക്കണം. ഈ കുറച്ച് വിധിയിലുള്ള അന്തരം സിദ്ധിയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു. പിന്നീടപ്പോഴാണ് ഫലം ചോദിക്കുന്നത്. ഓർമ്മയുടെ ശതമാനം എങ്ങനെയാണ്? അപ്പോൾ എന്താണ് പറയാനുള്ളത്? സേവനത്തിൽ വളരെ തിരക്കായിരുന്നു, ഒരു കാര്യവും

ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നില്ല, സമയമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അഥവാ പറയും സേവനം ബാബയുടേതു തന്നെയായിരുന്നു, ബാബയുടെ ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. എത്രത്തോളം സേവനത്തിൽ സമയം അതോടൊപ്പം ലഹരി ഉണ്ടായിരുന്നോ അത്രത്തോളം ഓർമ്മയിൽ ശക്തിശാലി അനുഭൂതി ലഭിച്ചോ? എത്രത്തോളം സേവനത്തിൽ സ്വമാനത്തോടെ ഇരുന്നോ അത്രത്തോളം വിനയഭാവമുണ്ടായിരുന്നോ? ഈ സന്തുലനമുണ്ടായിരുന്നോ? വളരെ വലിയ വളരെ നന്നായി സേവനം ചെയ്തു - ഈ സ്വമാനം നല്ലതാണ് പക്ഷേ എത്രത്തോളം സ്വമാനത്തിലിരിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം വിനയഭാവത്തിലിരിക്കണം. ചെയ്തിപ്പിക്കുന്ന ബാബ നിമിത്തമായി സേവനം ചെയ്തിപ്പിച്ചു, ഇതാണ് നിമിത്തം, വിനയഭാവം. നിമിത്തമായി നല്ല സേവനം നടന്നു, അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി സഫലതാസ്വരൂപമായി മാറണം ഈ സ്വമാനം നല്ലതാണ്. പക്ഷേ കേവലം സ്വമാനം മാത്രമല്ല വിനയഭാവത്തിന്റെ സന്തുലനവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ സന്തുലനം സദാ സഹജമായി സഫലതാ സ്വരൂപമാക്കി മാറ്റാം. സ്വമാനവും അത്യാവശ്യമാണ്. ദേഹബോധമല്ല സ്വമാനം. പക്ഷേ സ്വമാനത്തിന്റേയും വിനയത്തിന്റേയും സന്തുലനം ഇല്ലാത്തതു കാരണം സ്വമാനം ദേഹാഭിമാനമായി മാറുന്നു. സേവനം നടന്നു സഫലതയുണ്ടായി ഈ സന്തോഷം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആഹാ ബാബ അങ്ങ് നിമിത്തമാക്കി മാറ്റി. ഞാൻ ചെയ്തില്ല, ഈ ഞാൻ എന്ന ഭാവം സ്വമാനത്തെ ദേഹാഭിമാനത്തലേക്ക് കൊണ്ടുവരും. ഓർമ്മ അതോടൊപ്പം സേവനത്തിന്റെ സന്തുലനം വെയ്ക്കുന്നവർ സ്വമാനത്തിന്റേയും വിനയത്തിന്റേയും സന്തുലനം വെയ്ക്കും. അതിനാൽ മനസ്സിലായോ സന്തുലനം ഏതു കാര്യത്തിലാണ് താഴേക്കും മുകളിലേക്കും പോകുന്നത്.

ഇതുപോലെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ കിരീടധാരിയായതിന്റെ കാരണത്താൽ ഓരോ കാര്യത്തിലും ഉത്തരവാദിത്വം പൂർണ്ണമായും നിറവേറ്റണം. അത് ലൗകികത്തിലേയോ അലൗകികത്തിലേയോ പ്രവർത്തിയായിക്കോട്ടെ ഈശ്വരീയ സേവനത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയാണെങ്കിലും. രണ്ട് പ്രവർത്തികളുടേയും ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റുവോഴും എത്രത്തോളം വേറിട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത്രമാത്രം സ്നേഹിയായിരിക്കണം. ഈ സന്തുലനം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഓരോ ഉത്തരവാദിത്വവും നിറവേറ്റണം. ഇത് ആവശ്യമാണ് പക്ഷേ എത്രത്തോളം വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമാണോ അത്രയും ഡബിൾ ലൈറ്റായിരിക്കായിരിക്കണം. ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടും ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കണം അവരെയാണ് പറയുന്നത് ബാബയുടെ സ്നേഹി. എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് പരിഭ്രമിക്കരുത് വളരെ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. ഇത് ചെയ്യണമോ അതോ വേണ്ടയോ, എന്തു ചെയ്യണം, ഇതും ചെയ്യണോ അതു ചെയ്യണോ, വളരെ പരിശ്രമമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അനുഭവമാകുക അർത്ഥം ഭാരമാണ്. അപ്പോൾ ഡബിൾ ലൈറ്റായില്ലല്ലോ. ഡബിൾ ലൈറ്റ് അർത്ഥം വേറിട്ടിരിക്കുക. ഏതൊരു ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റേയും കർമ്മത്തിന്റേയും ഇളക്കത്തിന്റെ ഭാരം ഉണ്ടാകരുത്. അവരെയാണ് പറയുന്നത് വേറിട്ടിരിക്കുന്നതിന്റേയും സ്നേഹിയായിരിക്കുന്നതിന്റേയും സന്തുലനം വെയ്ക്കുന്നവർ.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം - പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്ത് മുന്നോട്ടു പോകവേ പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ ഏത് നേട്ടമാണോ ഉണ്ടാകുന്നത് അതിന്റെ അനുഭവം ചെയ്ത് ചെയ്ത് വളരെയധികം പ്രാപ്തിയുടെ ലഹരിയിലും സന്തോഷത്തിലേക്കും വരുന്നു. മതി ഞങ്ങൾ നേടിയെടുത്തു, അനുഭവം ചെയ്തു. മഹാവീരൻ, മഹാരഥിയായി, ജ്ഞാനിയായി, യോഗിയായി, സേവാധാരിയായി. ഈ നേട്ടം വളരെ നല്ലതാണ് പക്ഷേ ഈ നേട്ടത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അലസതയും വരുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ കാരണം? ജ്ഞാനിയായി, യോഗിയായി, സേവാധാരിയായി. പക്ഷേ ഓരോ ചുവടിലും പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഏതു വരെ ജീവിക്കുന്നുവോ അതുവരേയ്ക്കും ഓരോ ചുവടിലും പറക്കുന്ന കലയിൽ പറക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെ ഇന്നെന്താണോ ചെയ്യുന്നത് അതിൽ കൂടുതൽ നവീനത കൊണ്ടുവന്നോ അഥവാ ഏതുവരേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടോ ആ അതിർത്തിയെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ അതിർത്തിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയോ? പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ പ്രാപ്തിയുടെ ലഹരി അതോടൊപ്പം സന്തോഷവും ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ ഓരോ ചുവടിലും ഉയർച്ച അഥവാ പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവവും ആവശ്യമാണ്. അഥവാ ഈ സന്തുലനം ഇല്ലെങ്കിൽ അലസത ആശിർവാദം പ്രാപ്തമാക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല. അതിനാൽ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ എത്ര നേടിയിട്ടുണ്ടോ അതിന്റെ ലഹരിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതോടൊപ്പം സന്തോഷവും ആവശ്യമാണ് പക്ഷേ ഓരോ ചുവടിലും ഉയർച്ചയുടെ അനുഭവവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനെ പറയുന്നു സന്തുലനം. ഈ സന്തുലനം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഞങ്ങൾ എല്ലാം അറിഞ്ഞു എന്നു മനസ്സിലാക്കരുത്. അനുഭവിക്കുകയാണ്. വളരെ നല്ല രീതിയിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. നല്ലവരായി ഇത് വളരെ നല്ലതാണ് പക്ഷേ ഇനിയും കൂടുതൽ ഉയർച്ചയിലേക്ക് എത്തണം. അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട കർമ്മം ചെയ്ത് സർവ്വ ആത്മാക്കൾക്കുമുന്നിലും നിമിത്തവും ഉദാഹരണവുമായി മാറണം. ഇതൊരിക്കലും മറക്കരുത്. ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിലാണ് സന്തുലനം വെയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് മനസ്സിലായോ? ഈ സന്തുലനത്തിൽ

ലൂടെ സ്വതവേ തന്നെ ആശീർവാദങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ മനസ്സിലായോ എന്തുകൊണ്ടാണ് നമ്പർവാരായി മാറുന്നത്? ചിലർ ചില കാര്യങ്ങളുടെ സന്തുലനത്തിൽ, ചിലർ മറ്റു കാര്യങ്ങളുടെ സന്തുലനത്തിൽ അലസതയുള്ളവരായി മാറുന്നു.

ബോംബെ നിവാസികൾ അലസതയുള്ളവരല്ലേ? ഓരോ കാര്യത്തിലും സന്തുലനം വെയ്ക്കുന്നവരാണ്? സന്തുലനത്തിന്റെ കലയിൽ ബുദ്ധിശാലികളല്ലേ. സന്തുലനവും ഒരു കലയാണ്. ഈ കലയിൽ സമ്പന്നരല്ലേ. ബോംബെയെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട് - ധനത്താൽ സമ്പന്നമായ ദേശം എന്ന്. അതിനാൽ സന്തുലനത്തിന്റെ സമ്പത്ത്, ആശീർവാദത്തിന്റെ സമ്പത്തിനാലും സമ്പന്നരല്ലേ. ബോംബെയിലുള്ളവർ എന്തു വിശേഷത കാണിക്കും? ബോംബെയിൽ ധാരാളം കോടികോടിപതികളുണ്ട്. അതിനാൽ ബോംബെ നിവാസികൾ അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് ഈ അനുഭവം തീർച്ചയായും കൊടുക്കണം അതായത് ആത്മീയ അവിനാശി കോടികോടിപതി സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെയും അധികാരി എങ്ങനെയായിരിക്കും. ഇതിന്റെ അനുഭവം ചെയ്തിരിക്കും. അവർ കേവലം നശിക്കുന്ന ധനത്തിന്റെ അധികാരികളാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഈ അവിനാശിയായ ഖജനാവിന്റെ മഹത്വം കേൾപ്പിച്ചുകൊടുത്ത് അവിനാശിയായ ധനത്താൽ സമ്പന്നരാക്കി മാറ്റും. അവർക്ക് തോന്നണം ഈ ഖജനാവ് അവിനാശിയും ശ്രേഷ്ഠവുമാണെന്ന്. അങ്ങനെയുള്ള സേവനമല്ലേ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്! സമ്പന്നരുടെ കണ്ണിൽ ഈ അവിനാശിയായ സമ്പന്നരായ ആത്മാക്കൾ ശ്രേഷ്ഠരാണ് ഈ അനുഭവം ചെയ്യണം. മനസ്സിലായോ. ഇങ്ങനെ ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കരുത് ഇവർക്കൊരിക്കലും പാർട്ടില്ല. അന്തിമത്തിൽ ഇവർക്കും ഉണരുന്നതിന്റെ പാർട്ടുണ്ട്. സമ്പന്നത്തിലേക്ക് വരില്ല, പക്ഷേ സമ്പർക്കത്തിലേക്ക് വരും. അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെ ഉണർത്താനുള്ള സമയം വന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഉണർത്തൂ... തീവ്രമായി നല്ല രീതിയിൽ ഉണർത്തൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ധനത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ലഹരിയിലുള്ളവരെ വീണ്ടു വീണ്ടും ഉണർത്തേണ്ടി വരും. ഒരു പ്രാവശ്യം കൊണ്ട് ഉണരില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഈ ലഹരിയിൽ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ അവിനാശിയായ ധനത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലൂടെ പരിചയപ്പെടുത്തൂ. മനസ്സിലായോ. ബോംബെയിലുള്ളവർ മായാജിത്തല്ലേ. മായയെ സമുദ്രത്തിലിട്ടില്ലേ. ആഴത്തിലിട്ടോ അതോ മുകളിലാണോ? അഥവാ എന്തെങ്കിലും വസ്തു മുകളിൽ വീണാൽ തിരമാലകൾ വീണ്ടും അതിനെ തീരത്തേക്കുകയും. ആഴത്തിലേക്കിട്ടാൽ സ്വാഹാ ആകും. മായ പിന്നീട് തീരത്തേക്ക് വരുന്നില്ലല്ലോ? ബോംബെ നിവാസികൾ ഓരോ കാര്യത്തിലും ഉദാഹരണമായി മാറണം. ഓരോ വിശേഷതയിലും ഉദാഹരണമായി മാറണം. ഏതുപോലെയാണോ ബോംബെയുടെ സൗന്ദര്യം കാണുന്നതിന് എല്ലാവരും ദൂരെ ദൂരെ നിന്നു പോലും എത്തുന്നുണ്ടല്ലോ അതുപോലെ ദൂരെ ദൂരെ നിന്നു കാണാൻ വരും. ഓരോ ഗുണത്തിന്റേയും പ്രായോഗിക സ്വരൂപത്തിന്റെ ഉദാഹരണമായി മാറും. ജീവിതത്തിൽ സരളത കാണണമെങ്കിൽ ഈ സേവാ കേന്ദ്രത്തിൽ പോയി ഈ കുടുംബത്തെ നോക്കൂ എന്നു പറയണം. സഹനശീലത കാണണമെങ്കിൽ ഈ സേവാകേന്ദ്രത്തിലെ ഈ കുടുംബത്തെ കാണണം എന്നു പറയണം. സന്തുലനം കാണണമെങ്കിൽ ഈ വിശേഷ ആത്മാക്കളെ കാണൂ. ഇങ്ങനെ അത്ഭുതം ചെയ്യുന്നവരല്ലേ. ബോംബെയിലുള്ളവർ ഡബിൾ റിട്ടേൺ കൊടുക്കണം എന്നു പറയാറുണ്ട്. ജഗദമ്പയാകുന്ന അമ്മയുടെ പലനയും രണ്ടാമത് ബ്രഹ്മാബാബയുടെ വിശേഷ പാലനയ്ക്കും. ജഗദംബ അമ്മയുടെ പാലന ബോംബെയിലുള്ളവർക്ക് വിശേഷിച്ചും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് അതിനാൽ ബോംബെയിലുള്ളവർക്ക് വളരെയധികം റിട്ടേൺ ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഓരോ സ്ഥാനത്തു നിന്നും, ഓരോ വിശേഷ ആത്മാവിലൂടെയും ബാബയുടേയും മമ്മയുടേയും വിശേഷത കാണപ്പെടണം. ഇതിനെയാണ് പറയുക റിട്ടേൺ ചെയ്യുക എന്ന്. ശെരി ഇവിടേക്ക് വന്നുവല്ലോ, ബാബയുടെ വീട്ടിലേക്ക് അഥവാ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വന്നുവല്ലോ.

ബാബ സദാ കുട്ടികളെ കണ്ട് ഹർഷിതമാകുന്നു. ഓരോ കുട്ടിയും വിശ്വത്തിന്റെ ദീപമാണ്. കേവലം കുലദീപമല്ല വിശ്വത്തിന്റെ ദീപമാണ്. ഓരോരുത്തരും വിശ്വത്തിന്റെ മംഗളത്തിന് നിമിത്തമാണ്. അപ്പോൾ വിശ്വത്തിന്റെ ദീപമായല്ലോ. മുഴുവൻ വിശ്വവും പരിധിയില്ലാത്ത കുലമാണ്. ഈ ബന്ധത്തിലൂടെ പരിധിയില്ലാത്ത കുലദീപമെന്നും പറയാം. പക്ഷേ പരിധിയുള്ള കുലത്തിന്റെയല്ല. പരിധിയില്ലാത്ത കുലദീപമെന്നും പറയാം വിശ്വത്തിന്റെ ദീപമെന്നും പറയാം. സദാ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദീപമല്ലേ? മങ്ങിയതല്ലല്ലോ! എപ്പോഴാണോ പ്രകാശം മങ്ങിയിരിക്കുന്നത് അപ്പോൾ നോക്കിയാൽ കാഴ്ചയ്ക്കു പ്രശ്നം വരും എന്നു പറയാറുണ്ട്. നല്ലതായിത്തോന്നുന്നില്ലല്ലോ. അതിനാൽ സദാ പ്രകാശിക്കുന്ന ദീപമല്ലേ. അങ്ങനെയുള്ള ദീപങ്ങളെ നോക്കി ബാപ്സദാ സദാ ഹർഷിതപ്പെടുന്നു. മനസ്സിലായോ.

സദാ ഓരോ കാര്യത്തിലും സന്തുലനം വെയ്ക്കുന്ന, സദാ ബാബയിലൂടെ ആശീർവാദം നേടുന്ന, ഓരോ ചുവടിലും പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന, സദാ സ്നേഹത്തിന്റെ സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കു

ന്ന, സമാന സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കോടികോടിമടങ്ങ് ഭാഗ്യശാലികലായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ ഓർമ്മയും സ്നേഹവും നമസ്കാരവും.

ഭാദിമാരോട്

എല്ലാവരും കിരീടധാരി രത്നങ്ങളല്ലേ! എപ്പോഴും എത്ര വലിയ കിരീടമായിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും ഭാരത്തിലും ഭാരരഹിതമായിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള കിരീടമാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ കിരീടം ധരിച്ചുകൊണ്ട് കർമ്മം ചെയ്താൽ കിരീടധാരിയായിരിക്കാം. രത്നങ്ങൾ പതിച്ച കിരീടമുണ്ടെങ്കിൽ അത് സമയത്തിനനുസരിച്ച് ധരിക്കുകയും മാറ്റുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ ഈ കിരീടം മാറ്റേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഉറങ്ങുമ്പോഴും കിരീടധാരിയാണ് ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴും കിരീടധാരിയാണ്. അനുഭവമില്ലേ! കിരീടം ഭാരരഹിതമാണോ? ഭാരമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ! പേരു വലുതാണ് എന്നാൽ ഭാരരഹിതം. സുഖം നൽകുന്ന കിരീടമാണ് എന്നാൽ സന്തോഷം നൽകുന്ന കിരീടമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കിരീടധാരിയാക്കി ബാബ മാറ്റുകയാണ്, പിന്നീട് ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളിലേക്ക് കിടീടം ലഭിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള കിരീടധാരികളെക്കണ്ട് ബാപ്റ്റാദ ഹർഷിതമാകുന്നു. ബാപ്റ്റാദ പട്ടാഭിഷേകത്തിന്റെ ദിനം ഇപ്പോൾ മുതലേ ആഘോഷിച്ച് എന്നെന്നേക്കുമായുള്ള ആചാര്യത്തിന്റെ നിയമമുണ്ടാക്കി. സത്യയുഗത്തിലും പട്ടാഭിഷേകത്തിന്റെ ദിനം ആഘോഷിക്കും. ആരാണ് സംഗമത്തിൽ പട്ടാഭിഷേകത്തിന്റെ ദിനം ആഘോഷിച്ചത്, അതിന്റെ ഓർമ്മച്ചിഹ്നമാണ് അവിനാശിയായി നടക്കുക. അവ്യക്തവതനത്തിൽ സേവാധാരിയാണ് പക്ഷേ സാകാരവതനത്തിൽ നിന്ന് വാനപ്രസ്ഥിയായല്ലോ. സ്വയം ബാബ സാകാരവതനത്തിൽ നിന്ന് വാനപ്രസ്ഥിയായി കുട്ടികൾക്ക് കിരീടവും സിംഹാസനവും കൊടുത്ത് സ്വയം അവ്യക്തവതനത്തിലേക്ക് പോയി. അപ്പോൾ പട്ടാഭിഷേകത്തിന്റെ ദിവസമാണല്ലോ, ഇതാണ് വിചിത്രമായ ഡ്രാമ. അഥവാ പോകുന്നതിനു മുൻപ് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഇത് അത്ഭുതകരമായ ഡ്രാമ ആവില്ലായിരുന്നു. ഇത്രയും വിചിത്രമായ ഡ്രാമയാണ്. ഇതിന്റെ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ കഴിയില്ല. വിചിത്രനായ ബാബയുടെ വിചിത്രമായ പാർട്ടാണ്, ബാബയുടെ ചിത്രം ബുദ്ധിയിൽ പോലും സങ്കല്പത്തിൽ പോലും എടുക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വിചിത്രൻ എന്നു പറയുന്നത്. അതിനാൽ ഇത് വിചിത്രമായ പട്ടാഭിഷേകമായില്ലേ. ബാപ്റ്റാദ സദാ മഹാവീരൻമാരായ കുട്ടികളെ പട്ടാഭിഷേകം നടത്തുന്ന കിരീടധാരി സ്വരൂപത്തിലാണ് കാണുന്നത്. ബാപ്റ്റാദ സദാ കൂട്ടു നൽകുന്നതിൽ ഒരിക്കലും ഒളിഞ്ഞിരുന്നിട്ടില്ല, പക്ഷേ സാകാരലോകത്തിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞ് അവ്യക്ത ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കൂടെജീവിക്കും കൂടെപ്പോകും ഇത് പ്രതിജ്ഞയാണ്. ഈ വാക്കൊരിക്കലും തെറ്റിക്കില്ല. അതിനാൽ ബ്രഹ്മബാബ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ കർമ്മാതീതമായതിനാൽ പോകാമായിരുന്നു. ബന്ധനങ്ങളില്ലല്ലോ, പക്ഷേ സ്നേഹത്തിന്റെ ബന്ധനമുണ്ട്. സ്നേഹത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിന്റെ കാരണത്താൽ കൂടെ നടക്കുന്നതിന്റെ വാക്ക് പാലിച്ചതിന്റെ കാരണത്താൽ ബാബയ്ക്ക് കാത്തിരിക്കുക തന്നെ വേണം. ഇതല്ലേ അനുഭവം. ശരീ. ഓരോരുത്തരും വിശേഷപ്പെട്ടവരാണ്. ഓരോരുത്തരുടെയും വിശേഷത വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ എത്രയാകും. മാലയായിത്തീരും. അതിനാൽ ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെ വെയ്ക്കുന്നു, വർണ്ണിക്കുന്നില്ല.

വരദാനം : വ്യർത്ഥം അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ നിന്ന് മുക്തരായി ഡബിൾ ലൈറ്റ് അവ്യക്ത ഫരിത്ഥയായി ഭവിക്കട്ടെ!

അവ്യക്തഫരിത്ഥയായി മാറണമെങ്കിൽ ഏതൊരു വ്യർത്ഥമായ സംസാരമാണോ ആർക്കും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത് അതിനെ എന്നെന്നേക്കുമായി സമാപ്തമാക്കൂ. രണ്ടു വാക്കുകളുടെ കാര്യമാണ് പക്ഷേ അതിനെ വലുതാക്കി സംസാരിക്കുന്നതും വ്യർത്ഥമാണ്. നാലു വാക്കുകളിലൂടെ നടക്കുന്ന കാര്യത്തിന് 12-15 ശബ്ദങ്ങളിൽ പറയരുത്. കുറച്ചുസംസാരം- പതുക്കെ സംസാരിക്കൂ..... ഈ സ്റ്റോഗൻ കഴുത്തിലണിയൂ. വ്യർത്ഥം അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ നിന്ന് മുക്തരാകൂ അപ്പോൾ അവ്യക്ത ഫരിത്ഥയാകുന്നതിൽ വളരെ സഹായം ലഭിക്കും.

സ്റ്റോഗൻ : ആരാണ് സ്വയത്തെ പരമാത്മാവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നത് സഫലത അവരുടെ കഴുത്തിലെ മാലയാകും.